

L'HOME LLOP

Enric Lluch & Pere Meján

En Fermí va esperar que fessin les notícies per la televisió. Quan la senyoreta que explicava el temps va assegurar que continuaria plovent, en Fermí gairebé va tenir un patatum.

Després, es va aixecar del sofà, es va posar el cinturó de pell de llop i va guaitar per la finestra. La pluja queia amb força, així que va buscar l'impermeable blau i va sortir al carrer.

-Uf, quina nit! -va murmurar alhora que feia els primers passos.

Després de travessar el poble, en Fermí va seguir el camí que portava a la font dels Llops. Va beure tres glops d'aigua i va sentir que se li eriçaven els pèls dels braços. Va beure tres glops més i va sentir el mateix amb els pèls del pit i de les cames. Quan va fer el setè glop els pèls del cap se li van posar com les agulles de fer mitja.

I ja no va beure més perquè ja no li cabia més aigua als budells.

—Ara ja tinc els pèls preparats per actuar com un home llop. Només em falta udolar.

